

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **EASY TRANS, s. r. o.**, se sídlem Trojická 1904/14, Praha 2, zast. Mgr. Michaelou Novákovou, advokátkou se sídlem Žerotínova 1051/19, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2022, č. j. JMK 126816/2022, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2024, č. j. 62 A 81/2022-120,

t a k t o :

- I. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2024, č. j. 62 A 81/2022-120, **se ruší.**
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2022, č. j. JMK 126816/2022, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši **24 456 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně, Mgr. Michaely Novákové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Židlochovice uznal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2020. Přestupek stručně řečeno spočíval v tom, že žalobkyně dne 18. 11. 2020 provozovala jízdní soupravu (nákladní vozidlo s návěsem), u něhož bylo po odklonění na odpočívku U Toma u Rajhradu při nízkorychlostním vážení zjištěno překročení vážních

hodnot stanovených prováděcím právním předpisem. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 18 000 Kč a povinnost nahradit paušální částkou náklady správního řízení. Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobkyně a napadené rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila u Krajského soudu v Brně, který žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) v kasační stížnosti namítá, že závěry krajského soudu nemají oporu ve spise a odporují ustálené judikatuře. Vhodnost odpočívky U Toma pro nízkorychlostní vážení dovozují správní orgány a krajský soud z pasportizačního listu Centra služeb pro silniční dopravu. Z něj však neplyne, která konkrétní část odpočívky splňuje požadavky na rovinnost. Ze spisu také nevyplývá, kdo, jak a s jakým výsledkem sklonové poměry na odpočívce měřil. Souřadnice GPS uvedené v pasportu označují konkrétní bod, nikoli plochu vhodnou k vážení; navíc jde o jiné místo než skutečné místo vážení. Pasport je též značného stáří (z roku 2013), a jak již správní soudy v minulosti dovodily, v mezidobí mohlo dojít k poškození plochy. Přesné místo umístění vah již nelze určit a na fotografiích z pasportu jsou patrné praskliny v povrchu. Výrobce vah přitom v manuálu upozorňuje, že prohlubně v místě uložení vah nesmí být větší než 10 mm.

[4] Žalovaný neprokázal, že kontrolní stanoviště bylo před položením vah dostatečně zkontrolováno a zaměřeno. Měření sklonu samotnou váhou není relevantní, neboť váha je určena a certifikována pouze pro nízkorychlostní kontrolní vážení, nikoli měření sklonu, navíc prostřednictvím váhy lze změřit pouze sklon plochy o velikosti jejího nosiče, nikoli celou vážicí zónu o rozměrech minimálně 2,55 m x 16,5 m. S ohledem na to, že již nelze určit, kde přesně byly váhy umístěny, nemůže stěžovatelka skutečný sklon vážicí zóny doložit. Tato důkazní nouze by jí však neměla jít k tíži.

[5] Stěžovatelka také setrvala na své žalobní námitce, že kola vozidla nebyla při vážení řádně zaklínována. Krajský soud tuto otázku ve svém rozsudku nesprávně bagatelizuje. Nejde o okrajovou otázku, ale stěžejní postup pro získání správného výsledku měření. Klíny se neužívají pouze k tomu, aby vozidlo neodjelo, ale k zajištění ustálení fyzikálních sil. Krajský soud také nesprávně bagatelizuje to, že na jedné z fotografií ve spise je nosič zatížení váhy posunut. Navíc sám krajský soud uznává, že ze samotného vážení chybí jakékoli fotografie a že nosič zatížení nenavazuje na vyrovnávací podložky.

[6] Podle stěžovatelky po ní krajský soud nesprávně požaduje, aby dokládala skutečnosti, jejichž nezdokumentování je chybou žalovaného a které dodatečně obstatat nelze, zatímco ve vztahu k argumentaci žalovaného se spokojuje s jeho ničím nepodloženými tvrzeními. Provozovatel vozidla musí mít možnost seznámit se s okolnostmi vážení. Řádné podklady o průběhu vážení nemohou být nahrazeny pouhým tvrzením správních orgánů, že vše proběhlo korektně. Stěžovatelka je nadále přesvědčena, že její vozidlo zjištěné hmotnosti nedosahovalo a že při vážení nebyly dodrženy metrologické předpisy a interní metodiky. V souladu s judikaturou tak výsledky měření nemohou obstat. Správní orgány nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

pokračování

[7] K posouzení technické stránky věci si stěžovatelka také nechala vyhotovit odborné vyjádření společnosti DOPOMA Konzult s.r.o. vypracované PaedDr. J. M., LL.M., které ke kasační stížnosti přiložila a odkázala na ně.

[8] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozsudkem krajského soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná a také důvodná.

[10] Podstata stěžovatelčiny argumentace v žalobě i v kasační stížnosti spočívá v tom, že lze mít důvodné pochybnosti o tom, že nízkorychlostní kontrolní vážení v jejím případě proběhlo v souladu s příslušnými metrologickými standardy, a že správní spis neobsahuje dostatečnou dokumentaci, která by řádný průběh vážení prokazovala. S touto argumentací stěžovatelky se Nejvyšší správní soud (NSS), na rozdíl od krajského soudu, ztotožnil.

[11] Úvodem NSS poukazuje na to, že částečně obdobnou situací se již zabýval, byť ke kasační stížnosti žalovaného, a to v rozsudku ze dne 29. 7. 2024, č. j. 10 As 248/2023-33. V nynější věci neshledal důvod se od východisek vyjádřených v uvedeném rozsudku odchýlit.

[12] Obecně platí, že obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoli tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 21). V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (tamtéž, bod 22).

[13] Konkrétně ve vztahu k vážení silničních vozidel pak již v minulosti NSS uvedl, že jen vážení provedené podle korektního postupu je způsobilé poskytnout takové výsledky, které mohou v řízení o správním deliktu sloužit jako věrohodné důkazy. Naopak, pokud by vážení bylo provedeno nesprávným postupem, ať již v rozporu s návodem pro obsluhu vážicího zařízení, nebo v rozporu s relevantními ustanoveními předepsaných odborných metrologických postupů, nelze z takových důkazů v řízení o správním deliktu vycházet (rozsudek NSS ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 152/2015-24, bod 15). Pokud obviněný ze správního deliktu vznese námitku zpochybňující vypovídající hodnotu těchto důkazů, je povinností správního orgánu tyto pochybnosti rozptýlit (tamtéž, bod 16).

[14] Krajský soud shledal nedůvodnými námitky vztahující se k přesné identifikaci místa vážení a jeho vhodnosti podle metrologických předpisů. Poukázal na pasportizační list Centra služeb pro silniční dopravu (bod 34), uvedl, že podklady ve spise jednoznačně identifikují místo nízkorychlostního vážení, a konstatoval, že stěžovatelka nepředložila žádné důkazy o tom, že by sklon dané plochy neodpovídal metrologickým požadavkům (bod 38). K námitce nezaklínění váženého vozidla krajský soud uvedl, že pokud by se vozidlo rozjelo, nepochybně by si této skutečnosti při vážení někdo povšiml (bod 45). Také námitku nesprávného umístění vah krajský soud neshledal důvodnou a poukázal na to,

že fotografie, na níž je jedna z vah vysunuta mimo vyrovnávací pás, nezachycuje okamžik samotného měření (bod 44).

[15] S těmito závěry krajského soudu NSS nesouhlasí. Ve shodě se stěžovatelkou poukazuje na skutečnost, že pasportizační list, který má osvědčovat vhodnost odpočívky U Toma k nízkorychlostnímu vážení, byl vyhotoven v roce 2013, tedy sedm let před vážením stěžovatelčina vozidla. Již tento fakt vzbuzuje pochybnosti o jeho relevanci, neboť v případě odpočívky U Toma jde o plochu zjevně využívanou k odstavování velkého počtu nákladních vozidel, jak vyplývá z fotografií obsažených ve spise. Proto není nepředstavitelné, že v mezidobí mohlo dojít ke změně sklonových poměrů.

[16] Pasportizační list také bez dalšího uvádí sklonové poměry 0,6 %, resp. 0,3 %, aniž by v něm však bylo uvedeno, jakým způsobem se k těmto hodnotám dospělo, jakým měřidlem a kdy byly zjištěny a k jaké konkrétní části odpočívky se vztahují. Pasportizační list uvádí GPS souřadnice konkrétního bodu, který je na druhé straně pasportizačního listu vyznačen na snímku obrazovky ze serveru mapy.cz. Z pasportizačního listu však není zřejmé, jaký vztah (pokud nějaký) má tento bod k uvedeným sklonům. Z celkového kontextu se jeví, že by mohlo jít o označení lokace odpočívky jako celku spíše než konkrétní vážicí zóny na ní. Obdobný závěr ostatně činí i krajský soud, když uvádí, že identifikace místa vážení prostřednictvím souřadnic GPS se nevztahuje ke konkrétnímu bodu nebo umístění nosičů zařízení (vah), ale k celému místu odpočívky (bod 38 rozsudku krajského soudu).

[17] Druhým podkladem ze správního spisu, ze kterého má vyplývat identifikace místa, kde vážení proběhlo, je sdělení Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 30. 3. 2021, K tomuto sdělení je přiložen snímek obrazovky z aplikace mapy.cz, který označuje konkrétní místo na odpočívce U Toma.

[18] Předně, již pouhým vizuálním porovnáním snímků obrazovky v pasportizačním listu a ve sdělení krajského ředitelství policie je zjevné, že jde o dvě odlišná místa na odpočívce (místo označené v pasportizačním listu se nachází poblíž jejího severního okraje, místo označené ve sdělení policie naopak u jejího jižního okraje). Pokud krajský soud ve svém rozsudku uvádí, že rozdíl mezi oběma souřadnicovými údaji je pouze rozdílem v užitých jednotkách (bod 38), pomíjí, že z jejich mapového zanesení je zjevné, že jde o údaje označující odlišná místa na odpočívce.

[19] Podstatnější je však podle NSS to, že sdělení krajského ředitelství policie, které bylo vypracováno se značným odstupem ode dne vážení (zhruba po čtyřech měsících), je pouhým tvrzením uvedeného orgánu o tom, že celé vážení proběhlo řádně a na deklarovaném místě. Konkrétně toto sdělení pouze uvádí: „Po příjezdu na kontrolní stanoviště (viz. přiložená fotodokumentace) byla provedena vizuální kontrola stanoviště dopravního značení a čistoty povrchu vážního místa, dále byly změřeny a zkontrolovány podélné a příčné sklony daného vážního místa. Při kontrolním vážení jednotlivých náprav bylo vozidlo vždy řádně zaklínováno. Po celou dobu bylo postupováno dle platné směrnice MP 009“. Stejně tak zůstává v rovině pouhého tvrzení i k němu přiložené označení místa vážení. Žádné z těchto tvrzení však nemá konkrétní oporu v dokumentaci, která by byla pořízena v den vážení, zejména v pořízených fotografiích. Policisté, kteří se na vážení podíleli, ani řidič stěžovatelčina

pokračování

vozidla také nebyli nikdy v průběhu správního řízení vyslechnuti, aby vypověděli, jak a kde vážení probíhalo (opačně srov. body 13 a 14 rozsudku č. j. 10 As 248/2023-33).

[20] To, že sdělení krajského ředitelství policie ani pořízené fotografie založené ve spise neprokazují tvrzení správních orgánů, ostatně uznává i krajský soud. V bodě 40 svého rozsudku uvádí, že z vyjádření policie a fotografií nevyplývá, že by vážní místo skutečně bylo před vážením zkontrolováno, či že by bylo vozidlo řádně zaklínováno. Stejně tak se krajský soud později ve svém rozsudku pozastavuje nad tím, že přestože byla pořizována fotografická dokumentace, žádná z fotografií nezachycuje průběh samotného vážení. Na fotografiích je vidět pouze vozidlo stojící až za vahami, přičemž na jedné z fotografií leží na zemi položený klín (bod 43 napadeného rozsudku). Přesto však z těchto skutečností ve vztahu k nedostatečnosti skutkových zjištění správních orgánů nic nedovozuje, a naopak vytýká stěžovatelce, že řádnost měření nedostatečně zpochybňovala (body 40 a 46).

[21] Pokud jde o sklonové údaje, které jsou viditelné na displeji samotných použitých vah značky Haenni, NSS se ztotožnil s argumentací stěžovatelky, že tyto váhy jsou metrologicky ověřeny za účelem zjišťování zatížení na nápravu u silničních vozidel (srov. potvrzení o ověření stanoveného měřidla Českého metrologického institutu založená ve správním spise), nikoli ke zjišťování sklonu měřicí plochy. Zároveň kasačnímu soudu ve shodě se stěžovatelkou není jasné, jak by ručně přenosnými vahami (jejichž relativní velikost je z fotografií dobře patrná) mohl být změřen sklon celé vážicí zóny, jejíž délka se rovná minimálně délce váženého vozidla nebo jízdní soupravy, jak vyplývá z bodu 3.22 Metrologického předpisu MP 009 Českého metrologického institutu (č. l. 49 spisu krajského soudu). Ostatně příručka Centra služeb pro silniční dopravu k nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení uvádí různé způsoby měření podélných a příčných sklonů (č. l. 21-22 spisu krajského soudu), ale měření samotnými vahami mezi nimi neuvádí, přestože na jiných místech se věnuje konkrétně možnostem a řádnému užívání vah značky Haenni (oběma těmito dokumenty bylo prováděno dokazování v řízení před krajským soudem, srov. body 35 a 36 jeho rozsudku). Z uvedených důvodů proto NSS nepovažuje za přesvědčivý blíže neodůvodněný poukaz krajského soudu na to, že splnění sklonových požadavků vyplývá i z měření na samotných vahách (závěr bodu 40 napadeného rozsudku). Měření sklonu pouze v částech vážicí desky a vyrovnávací rohože, nikoli v celé vážicí zóně, bylo ostatně důvodem pochybností o správnosti vážení i v rozsudku NSS č. j. 10 As 248/2023-33 (srov. jeho bod 12).

[22] Také poukaz krajského soudu na to, že vozidlo muselo být zaklínováno, neboť jeho případného pohybu by si jistě někdo povšiml (body 45 a 46), považuje NSS za poněkud zjednodušený. Správní spis neobsahuje žádné podklady, které by řádné zaklínování vozidla dokládaly, s výjimkou nijak nepodloženého tvrzení policie pocházejícího z doby několika měsíců po provedení vážení. Účelem zaklínování vozidla je, aby bylo před započítáním vážení uvedeno do klidu (srov. příručku Centra služeb pro silniční dopravu, č. l. 33 spisu krajského soudu). Kasační soud považuje ve shodě se stěžovatelkou za myslitelné, aby v důsledku nezaklínění vozidla docházelo k narušení tohoto klidu, který nemusí být vizuálně okamžitě patrný, ale může ovlivnit správnost měření. Ostatně pokud by za účelem vyloučení pohybu vozidla postačovala vizuální kontrola toho, zda vozidlo viditelně „neodjíždí“, postrádalo by jeho zaklínování smyslu. Konečně umístění jedné z vah mimo rovinu vyrovnávacího

pásu na jedné z fotografií závěr o řádném průběhu měření nepodporuje ani nevyvrací. Jak již bylo zmíněno, nejde totiž o fotografii pořízenou během samotného vážení, a proto je její vypovídací hodnota značně omezená (srov. bod 44 rozsudku krajského soudu).

[23] NSS shrnuje, že ve správním spise nejsou obsaženy žádné podklady nad rámec tvrzení správních orgánů, které by osvětlovaly, kde přesně došlo k vážení stěžovatelčina vozidla, zda toto místo splňovalo sklonové požadavky příslušného metrologického předpisu, zda bylo před vážením náležitě zkontrolováno, jestli byly váhy při vážení řádně umístěny a zda bylo vozidlo řádně zajištěno proti samovolnému pohybu.

[24] Jestliže nebylo nikdy v průběhu správního řízení spolehlivě doloženo, kde přesně k vážení došlo, není podle NSS přílehlavý odkaz krajského soudu na to, že stěžovatelka měla doložit, že toto místo metrologické požadavky nesplňovalo (bod 40). Stěžovatelka totiž mohla jen stěží doložit konkrétní sklonové poměry místa, které nebylo nikdy jednoznačně identifikováno. Naopak bylo na správních orgánech, aby opatřily takovou sadu důkazů, která by po provedeném zhodnocení s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vedla k závěru, že se stěžovatelka přestupku dopustila, a aby neexistovaly žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění (usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, bod 48).

[25] Jak NSS uvedl v rozsudku č. j. 10 As 248/2023-33, správní orgány si mají obstarat dostatečně trvanlivé důkazy o kontrolním vážení, na jejichž základě by bylo možné ověřit, že kontrolní vážení proběhlo podle předepsaných metrologických postupů, a tedy že je výsledek kontrolního vážení věrohodným důkazem svědčícím o přestupku. V opačném případě není dostatečně prokázáno, že jízdní souprava překročila nejvyšší povolenou hmotnost, tj. není dostatečně zjištěn skutkový stav (bod 14 citovaného rozsudku).

[26] Shodně jako ve věci řešené desátým senátem i nyní absentuje ve správním spise fotodokumentace zachycující samotný průběh vážení a nebylo přesně zdokumentováno, na jakém místě měření probíhalo (rozsudek č. j. 10 As 248/2023-33, bod 16). To, co mělo být ve správním řízení *prokázáno*, místo toho správní orgány jen *tvrdily* – a z neprokázaných tvrzení nemůže správní soud vycházet (tamtéž, bod 15).

[27] Pro úplnost NSS uvádí, že pokud jde o stěžovatelčiny kasační námitky týkající se existence prasklin v povrchu odpočívky, tato argumentace na rozdíl od poukazů na absenci přesného určení místa vážení, sklonové poměry a nezaklínění váženého vozidla nemá předobraz v žalobě, a proto není kasační stížnost v této části přípustná [§ 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)].

[28] Kasační soud neprováděl dokazování odborným vyjádřením předloženým stěžovatelkou. Závěr o tom, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav, bylo možné učinit již na základě obsahu správního a soudního spisu; šlo tedy o důkaz nadbytečný. Nadto předložené odborné vyjádření není znaleckým posudkem (§ 27 a § 28 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech) a není ani zřejmé, jakou odborností jeho zpracovatel (PaedDr. J. M., LL.M.) disponuje. Soud by proto ani nemohl náležitě zhodnotit jeho případnou odbornou relevanci.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Kasační stížnost je důvodná, a proto NSS podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil rozsudek krajského soudu. Zároveň NSS v souladu s § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. zrušil také rozhodnutí žalovaného, neboť krajský soud by musel učinit totéž. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. kasační soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem NSS (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[30] S ohledem na tento procesní postup NSS rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti i řízení před krajským soudem (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. má stěžovatelka proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, neboť byla ve věci úspěšná.

[31] Náhrada nákladů řízení příslušející stěžovateli se skládá z:

- uhrazených soudních poplatků za žalobu ve výši 3 000 Kč (č. l. 59 spisu krajského soudu) a za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč (č. l. 22 spisu NSS), celkem **8 000 Kč**;
- náhrady za zastupování advokátkou v řízení o žalobě, kterou tvoří odměna za tři úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepisu žaloby ze dne 2. 11. 2022 a sepisu repliky ze dne 12. 4. 2023 [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024]. Jednání soudu dne 31. 10. 2024 nebyl za stěžovatelku nikdo přítomen (č. l. 117 spisu krajského soudu). V souladu s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 advokátního tarifu činí odměna 3 x 3 100 Kč, tedy 9 300 Kč. K tomu je třeba podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu připočíst paušální náhradu hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč, celkově jde tedy o 10 200 Kč. Jelikož zástupkyně stěžovatelky doložila, že je plátkyní daně z přidané hodnoty (č. l. 24 spisu NSS), zvyšuje se náhrada nákladů o tuto daň ve výši 2 142 Kč na celkových **12 342 Kč** (§ 57 odst. 2 s. ř. s.);
- náhrady za zastupování advokátkou v řízení o kasační stížnosti, kterou tvoří odměna za jeden úkon právní služby spočívající v sepisu kasační stížnosti ze dne 20. 11. 2024 [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] ve výši 3 100 Kč spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč, tedy 3 400 Kč. I tato částka se zvyšuje o daň z přidané hodnoty ve výši 714 Kč na celkových **4 114 Kč**.

[32] Stěžovatelka požadovala nahradit též náklady na vypracování předloženého odborného vyjádření, k čemuž soudu zaslala fakturu společnosti DOPOMA Konzult s. r. o. na částku 10 649,10 Kč (č. l. 31-32 spisu NSS). Soud však dospěl k závěru, že tyto náklady nebyly důvodně vynaloženými náklady řízení ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. Kasační soud tímto odborným vyjádřením dokazování pro nadbytečnost neprováděl a stěžovatelka před předložením tohoto odborného vyjádření jeho pořízení (ani pořízení jakéhokoli jiného odborného vyjádření či znaleckého posudku) po krajském soudu ani NSS nepožadovala. Takový postup při rozhodování o náhradě nákladů řízení již v minulosti aproboval Ústavní

soud (srov. jeho usnesení ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 1033/14, č. 73/2014 Sb. ÚS, bod 6; z novější doby též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2024, č. j. 9 A 113/2023-154, bod 121).

[33] Žalovaný je tedy povinen nahradit stěžovatelce náklady řízení v celkové výši **24 456 Kč**, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu